THE SHEPHERD OF ISRAEL

ENGLISH DEPARTMENT

Subscription Price 50 cents a Year

Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

DECEMBER, 1924. VOL. VI. No. 4

"BEHOLD A VIRGIN"

(Isaiah 7:14)

Now we will return to Isaiah who brought the message to King Ahaz. He tells him not to fear the two kings, who have come up to war against him and the city, the capital of Judah. The king being a descendent of the family of David and hence from Judah, needs not to be afraid, for God had promised that the kingdom of Judah should not be destroyed until the Messiah came, and as the Messiah had not yet come, Ahaz ought to have felt safe. But see him tremble like a leaf in the storm. (Isa. 7, 2.) Why was it? Because Ahaz did not believe that the Messiah was to be born from a woman without a husband. Therefore God repeats to him the promise to Adam and Eve, but makes it much plainer.

At first the prohet says to Ahaz: "Ask thee a sign" and as he refused and showed that he did not believe God's promise, therefore the prophet says, "The Lord himself shall give you a sign:" "Behold a virgin shall conceive and bear a son" That is to say: "Although, oh king, you do not believe that God will not suffer the Kingdom of Judah to be destroyed until Messiah comes, yet what God promised to Eve that the seed of the woman shall be the Messiah and what He promised through Jacob and Micah, shall surely come to pass and will be sign enough. Although you want no sign, yet God will give it: The well known virgin of whom God spoke from of old shall conceive and bear a son. This will be the greatest sign the world has ever seen."

Now let us take notice of the word "you" (plural). In verse 11 God says to Ahaz: "Ask thee (singular) a sign," but when Ahaz refuses, He will not force it upon him, just as good parents will not force food upon a child that has indigestion, but He now turns to the house of David and the tribe of Judah and speaks in the plural: "The Lord shall give you (plural) a sign." "Fear not; the two kings shall not take away the throne of David; and here is a sign, for the Messiah shall be born of a virgin as promised of old, and the sceptre shall not be taken away until He comes:" "He shall let them alone until she who travaileth has brought forth."

Thus it is evident that the prophet only reiterated the promise of old that the Messiah should be born of a woman alone, as the word "Almah" virgin implies, and in order to indicate the character and nature of Him who is to bruise the serpent's head, he says that He shall be called Immanuel, that is, God with us, realizing just as Eve did that the seed born for this purpose was to be God, when she said at the birth of Cain: "I have gotten a man who is God." This is what the Evangelist John says: "The word was made flesh."

Let us now recapitulate briefly what has been said, for we want to make it plain enough so that every child can understand. Two kings came up against Jerusalem. Ahaz was afraid that now the kingdom of Judah would be destroyed so the prophet Isaiah was sent to him with the message not to fear but to ask a sign of God. The king by refusing, showed that he did not believe that the kingdom of Judah would last until Messiah comes. (Gen. 49,10.) Therefore the prophet spoke to him and to the whole house of David. To the latter God had promised plainly that from his seed the Messiah should come, as it is written in the Psalms, "One thing I have sworn to David my servant," and again: "From the fruit of thy body will I set upon thy throne." Ps. 132:11; and again, "I will set up thy seed after thee, and I will establish his kingdom forever," 2 Sam. 7:12:17. Therefore the prophet said: "Do you know that God has promised a Messiah and until He comes the Kingdom of Judah must stand, because God said: 'The scepter shall not depart from Judah until Shiloh comes'? Notwithstanding then, that the king refuses to ask for a sign, a sign shall be given." It is as though the prophet would say, "Ahaz does not believe that God can give a supernatural sign, therefore God will give a sign the like of which the world has never known. A virgin—the one of whose seed God has spoken to Eve—shall bear a son who shall be the Messiah. The prophet speaks here of the Messianic sign. Though Ahaz showed disbelief, nevertheless God reminds him that He will keep His promise and send Christ. Therefore the kingdom of Judah must still exist and Ahaz and all his house need not fear the two kings that have come up against him. And as he speaks here about Christ and the article "the" (virgin) points back to the prophecy in Gen., therefore the prohet decribes the attributes of Christ exactly as Eve understood when she said "I have gotten a man, the Lord." Here the prophet says, "Thou shalt call his name Immanuel" (God with us), in other words, God Himself must dwell in the Messiah who is to be born and dwell among us.

Then the prophet proceeds: "Butter and honey shall be eat, that He may know to refuse the evil and choose the good," that is, "Although His name shall be Immanuel, God with us, yet shall he grow up as any other child; He shall be fed like all other children of his day with butter and honey." This is what the Epistle to the Hebrews means when it says; "**wherefore in all things it behooved Him** to be made like unto His brethren, for in that He himself hath suffered being tempted, he is able to succor them that are tempted." Heb. 2:17,18. He had to be man to be able to sympathize with us men, for an angel, being a spirit could never have fully understood nor sympathized with us.

Having characterized the Messiah, the prophet returned to the subject of the two kings. By the power of the Holy Spirit, he was so enthused, that the future became present, yea a thing that is past, and he thus draws the future into the present, saying that before the child shall know how to refuse the evil and choose the good, that is, as long as it takes a child to be weaned, when it learns to choose between good and bad food, which takes about three to four years, that long will it take, until the land shall be forsaken of both her Kings, until they both die. This was fulfilled. In three or four years Rezin was slain by the King of Assyria (2 Kings 16:9) and Pekah by Hoshea, the son of Elah (2nd Kings 15. 30).

Now you will ask, "What kind of an assurance was this, since the sign was not fulfilled until more than 700 years after Isaiah spoke to Ahaz? How could that sign give assurance to the Jews at that time?" The answer is that we find something similar years before in the Old Testament. When God sent Moses to deliver the children of Israel from Egypt He told him: "This shall be a sign unto thee; when thou hast brought forth the people out of Egypt, Ye shall serve God upon this mountain." Ex. 3:12. Here too the same question arises: "How can a sign of the future be the assurance for the present?" This may be a question to the unbeliever, but not to a believing man like Moses. Moses believed everything that God told him, and God's purpose in giving the sign was to convince Moses that His promise of deliverance was unconditional because Israel was destined to serve God on the mountain. So was it with Isaiah. The promise was given to those who believed in the previous promise about Christ. As God would fulfill the promise unto the house of David that a virgin should bear a son in the future, so He would also fulfill His other promise relating to the present that the scepter of Judah should not be destroyed by these two kings. It should stand until Shiloh comes.

The next question is: "How do I know that "alma" means a virgin, does it not mean the wife of Isaiah?" to find out the exact meaning of "alma", we must consult those passages in the Bible where the word is used. We find it in six places. In Gen. 24:43 we read: "And it shall

(Continued on next page)

גרויסע אידען

דיעזען מאנאט שטעלען מיר דאס בילד פון גרויסען איד רעוו. חיים אדלער פון דייטשלאנד.

מר' אדלער איז געבוירען און אויפגעצויגען געווארן ביי זעהר בכבוד'יגע פארמעגליכע עלטערן. שוין פון קינדהייט אן האט ער געהאט א נייגונג זיך צו חבר'ן מיט א קריסטליך קינד. די עלטערן האבען איהם פיעלע מאל אנגעשריגען: בכן, קנאפ אידישע אינגלעך איז פאראן אין שטאדט? איציק "משה'לעס" און שמואליק דעם קרעמערס איז נישט אזוי שעהן ווי דאס בלאנדע שייגעצל? וואס פאר א גיט יאהר האט ער זיך דוקא צו איהם צוגעטשעפעט? וואס וועלען מענשען זאגען? אט אזוי פלעגט דער פאטער מיט זיין חיים'ן איינ'טענ'ען. און ווייל חיים האט זיך מיט איציק'ן און שמואליק'ן אויך ווייטער נישט געוואלט חבר'ן און מיט דעם בלאנדען "שייגעצל" יא, האט דער פאטער אליין אנגענומען דאס אונטערפיהרעכטיז און דאס שעהנע "שייגעצל" א ווארף ארויס געגעבען פון הויז.

מאנכער לעזער וועט אודאי זאגען: "גוט געטהון". אודאי דארף מען אזוי טהון! וואס דען?! אבער הערט וואס ווייטער איז געשעהן.

די צוויי אונגעפעהר 14 יעהריגע אינגלעך זיינען געוועזן צוגעבונדען איינס צו ס'אנדערע, ־ ממש "אהבת דוד ויהונתן". קיין כח האט זייא נישט געקענט אויסאיינאנדער שיידען. און ווען דאס שייגעצל" האט מעהר ניט געקענט צו חיים'ן קומען איז חיים געגאנגען צום "שייגעצל" און דארט, ביי זיינע עלטערן וואס זיינען דוקא געווען טייערע קריסטען האט ער זיך זעהר היימליך געפיהלט. אזוי זיינען איניגע יאהר אוועק אין גרויסער פריינדשאפט.

אלס אפטער בעזוכער אין יענעם הויז האט ער מעהרערע מאל בייגעוואהנט די "געבעט-אנדאכטען (לעזען די ביבעל און מתפלל זיין צו גאט בשם ישוע המשיח) וואס איז דארט געפראוועט געווארען ביי יעדען מאלצייט, און מ'האט מעהרערע מאל אויך פאר אידען געבעטען. ספעציעל פאר דעם אידישען אינגעל, חיים, און פאר זיינע עלטערן. אט־א־דאס איז איהם דוקא געווען זעהר געפאלען. ביי זיינע עלטערן האט ער תמיד געהערט א געפילדער, קללות און זידלען, און דא אין דעם קריסטליכען הויז אזוי פיין, שטיל, געטליך און געבענשט. וואס פאר א גרויסער קאנטראסט!

אזוי זעהען מיר די צוויי אינגלעך וואקסען, געהן אין קאלעדזש, ווערען גרויס, און אין חיים'ן וואקסט אויך דער גלויבען אין ישוע המשיח ווייל דעם "שייגעצלס" פאטער, דער גוטער נאבעלער קריסט האט עם איהם קלאהר געוויזען אין תורה נביאים וכתובים אז דאס איז אמת. (ספעציעל פון ישעיה נ"ג און תהליב ב, און כ"ב.

חיים האט דאס אבער מורא געהאט אויסצוזאגען זיינע עלטערען קענענדיג דעם פאטער פאר א גרויסען כעס'ן. האט אבער א צופאל דאצו געבראכט אז דער'סוד איז פון זיך זעלבסט ארויס געקומען.

חיים'ס מאמע איז פלוצים זעהר קראנק געווארען און איז געווארען א נוטה למות. מ'האט געזאגט תהלים, מ'האט משנה שם געווען, מ'האט געריסען קברים, אלעס האט אבער געהאלפען ווי א טויטען באנקעס. אט אט, און אלעס איז פארביי . . .

חיים האט נישט נור געליטען זעהענדיג דער

רעוו. חיים אדלער

מאמעס גסיסה' נייערט אויך ווייל דער פאטער האט איהם בעשולדיגט אז נור צוליעב איהם געהט די מאמע אוועק פאר דער צייט. און דאס האט איהם זעהר שטארק וועה געטהון.

חיים האט זיך אבער ניט פערלוירען, ער איז שנעל אריין אין א חדר מיוחד און אנידער געקניהט פאר'ן בורא עולם און געבעטען מיט א צובראכענעם הערץ בשם ישוע המשיח אזוי ווי ער האט געזעהן דארט ביים קריסט טהון. זייענדיג זיכער, אז אפילו אנדערע זאכען העלפען ניט, אבער א תפילה בשם ישוע המשיח קאן יא העלפען. והא ראיה, ישוע האט אזוי פארשפראכען אין יוחנן י"ד: "כל דבר אשר תשאלו בשמי אני אעשנו".

און אט אין דער קניעדיגער פאזיציאן האט מען איהם בעדארפט אנטרעפען! נו נו... ער האט שוין לאנג דארט אין הויז ניט געקענט זיין: מ'האט איהם פשוט ארויס געווארפען און מחרים געווען פון דער משפחה.

חיים האט זיך אבער ארום געזעהן אז ישוע המשיח האט איהם געגעבען א פיעל גרעסערע משפחה, וואס האבען איהם געליעבט אהבת נפש, טאקע אזוי ווי ישוע המשיח האט געהייסען. און אין א קורצע צייט שפעטער זעהען מיר איהם עפענטליך אנערקענען ישוע דעם קדוש ישראל אלס זיין גואל ומשיח.

יא, דאס וואס 10 מיסיאנערן האבען אפשר ניט געקענט אויפטהון האט זיין אייגענער פאטער אויפגעטהון מיט זיין אוועקשטויסען איהם פון זיך און צושטויסען איהם צום קוואל פון לעבען אין ישוע המשיח, וועלכער מוז לײדער צו אסאך אידען אויך נאך היינט זאגען: "ולא אביתם לבוא אלי להיות לכם חיים". (יוחנן ה)

אונזער גרויסער איד איז נאך זיין פארפאלקאמענען שטודיאום בערופען געווארען צו ווערען מיסיאנאר צו אידען אין האלאנד און דאן אין רומעניען, און איבעראל וואו ער האט גע'דרש'ענט די בשורה טובה פון ישוע המשיח האבען אידען מיט גרויס יראת הכבוד איהם צו געהערט.

גאט ב"ה האט זיין ארבייט אויך געבענשט.

ער האט הונדערט און צוויי אידען געבראכט צום "צור הישועה" ישוע המשיח ית"ש. פון יענע 102, זיינען 18 געווארן מיסיאנערן און אויך אנדערע געברענגט צו דער אידישער אמונה אין ישוע המשיח.

צו זיינעם 72 יעהריגען עלטער האט איהם דער משיח צו זיך ארויף גענומען זקן ושבע ימים, נהנה צו זיין מזיו השכינה.

בית שר שלום

קארנער טרופ עוו. און וואלטאן סטריט, ברוקלין.

קומט צו אונזערע פערזאמלונגען

פרייטאג נאכט 8 אוהר... פאר מענער און פרויען

זאנטאג נאכט 8 אוהר... פאר מענער און פרויען

מאנטאג נאכט 8 אוהר—— טעסטאמאניעל מיטינג

come to pass that when "alma" cometh forth to draw water." This is what Eliezer said, who was sent to find a wife for Isaac, and he surely did not mean by "alma" a married woman, for such one he could not bring to Isaac for a wife. Nay, the word means here an unmarried womman. The next place we find this word alma is Ex. 2:8, "And the virgin went." This was Moses' sister. Nobody will deny that this alma, this maiden, was a virgin. The word is next used in Psa. 68:25. The English translation has it "the damsels playing with the timbrels." These instruments used to be played by virgins. Another place is the Song of Solomon 1:3. "Therefore do the virgins love thee". This cannot mean married women. The 5th place is Song of Solomon 6:8. "Virgins without number." The sixth place is Proverbs 30:19. "The way of a man with a maid." When we examine all these passages and find that alma everywhere means a virgin, there will be no uncertainty of the meaning of the prophet when he says: "A virgin shall conceive and bear a son." This is the reason he calls it a sign, a miracle; a woman without a husband having a child through God who speaks and it is done, commands and it stands fast. Even Rashi agrees that the alma of Is. 7:14 means a virgin. In Jeremiah 31:22 we find a similar idea: "The Lord hath created a new thing in the earth." What is this new thing? "A female, (without a male) shall encompass (or bring into being) a man." Is not this revelation plain enough? Why should Israel not believe it? Shall He complain much longer that Israel is wandering about, a back-sliding daughter? Is anything impossible with God? Will you not accept Jesus of Nazareth, born of a virgin, from the house of David, the Saviour who died for our sins and rose again the third day and who shall come again unto salvation to those who wait for Him?

Accept Him and live. Amen!

גירונג פון לאנד קען קיינמאל ניט איבערשטייגען אין איהר ווירקונג איבער דער רעליגיאן. ס'איז אויך ניט פאראן קיין וועג דורך וועלכען מיר זאלען קענען אוועקשטעלען די אויטאריטעט פון'ם געזעץ אנשטאט די גוטע מדות פון די מענשען".

אט דאס מאכט אונז אויך קלאהר די ווערטער פון ישוע המשיח וואס ער האט געזאגט צו אידען אין ירושלים: "בלעדי לא תכלו עשות מאומה" (יוחנן 15) ד"ה, אהן מיר קענט איהר גאר ניט אויפטהון.

איז עס ניט כדאי אז אידען זאלען דאס איינזעהן און צוזאם מיט דער גאנצער ציוויליזירטער וועלט פייערן מיט ששון ושמחה דעם שעהנעם יום־טוב "קריסטמעס" הבא עלינו לטובה. מיט ליב און דאנקבארקייט צו גאט פאר אלע חסדים וואס איז געקומען דורך ישוע המשיח צו דער גאנצער וועלט בכלל און צו אידען בפרט.

—o—

אידישע טאנץ שוהלען

זייט די עמאנציפירונג האט זיך אנגעהויבען, האבען אידען אנגעהויבען שטארק נאכצומאכען דיא אומות העולם. קריסטען האבען אן ארגל מיט א קאהר פון מענער און פרויען' טהוען אידען אויך אזוי. קריסטען האבען געבויט האספיטעלער זייט הונדערטע יאהרען, האבען אונזערע אידען אויך אנגעהויבען בויען האספיטעלער. אידען האבען זיך א כאפ געטהון אז מאנכע קריסטען (וועלכע זיינען נור ביים נאמען קריסטען) אז זייא האבען קאמיוניטי סענטערס מיט פערשיעדענע קלאבס, האבען זיי אויך אנגעהויבען צו בויען סענטערס. "אזוי ווי ס'קריסטעלט זיך אזוי אידעלט זיך". עס איז נור צום בעדויערען אז דאס נאכטועכטץ געהט אין דער שלעכטער ריכטונג. אידען טהון נישט נאך זאכען וואס גוטע קריסטען טהון. גוטע פרומע קריסטען האבען קיינע סענטערס נייערט "בתי תפילה" ווא זיי דיענען גאט בשם ישוע המשיח, מיט געזאנג, געבעט און מיט לערנען די הייליגע תורה.

די מאדערנע און נאמענטליכע קריסטען זיינען דאס די יעניגע וואס האבען די סענטערס מיט פערשיעדענע קלאבס. אידען האבען זייא מקנא געווען און זיי אנגעהויבען נאכצוטאנצען. און פרעגט שוין גאר ניט' עס וואקסען אויף אידישע סענטערס ווי שוועמליך נאך א רעגען. איבעראל לעגט מען ווינקל־שטיינער מיט גרויס פאראד און ס'איז שמחה וששון ליהודים. און ווען די סענטערס ווערען פערטיג באנוצט מען דאס צו שפיעלען פויקער, מ'עסט מ'טרינקט, מ'פאליטישעוועט און מ'פליאסקעט זיך אויף וואס די וועלט שטייט.

אזאלכע סענטערס קען מען שוין איצט געפינען איבעראל ווא אידען וואוינען. אזוי ווי אידען װאלטען בעשאפען געווארען נור פאר סענטערס.

און אזוי ווי די סענטערס מיט די קלאבס וואלטען נאך נישט גענוג געווען פאר'ן טייפעלס שפיעל, האבען זיך אויך די שוהלען אין זיי מקנא געווען און טאנצען נאך די סענטערס מיט אלע פיטשיפקעלעך: אט ציטירען מיר אן אויסשניט פון א אידישען בלאט וועלכעם מ'האט אונז דערלאנגט מיט א קורצע צייט צוריק, וועלכעם לעזט זיך ווי פאלגט:

"ווערטהער רעדאקטער. איך וואהן אין איסט 6טע גאס' ניו יארק. דארט איז פאראן א שוהל אין וועלכער עס קומט פאר כמעט יעדען שבת נאכט א חופה, אדער ריכטיגער געזאגט, א הוליאנקע. וויל נאך דער חופה, טאנצען דארט מחותנים מיט מהותנת'טעס, בחורים מיט מיידלעך וואס טראגען נאקעטע ארעמס מיט אפענע הערצער. אפילו פרעמדע אמת'ע שיקסעס פון דער גאס קומען אויך אריין אין שוהל צו כאפען א טענצל.

"אט דיעזע שוהל איז מעהר באריהמט אלס דענסינג־האל און "שענק" אלס א שוהל. מ'עסט און מ'טרינקט דארט אזוי ווי אין א קרעטשמע. היינט די טופעניש פון יענע בחורים און די קוויטשערייען פון יענע מיידליך מיט וועלכע די "פרומע בחורים" כאפען א טאנץ און א שפיעל אין דער הייליגער שוהל, הערט זיך פון גאסען ווייט. איהר האט באדארפט הערען פייפערייען! מ'וואלט געדענקט אז שיכור'ע גוים האבען זיך דארט אזוי צעיוזשעט... איהר האט דאך מסתמה געהערט פון דעם באריהמטען ליעדעל - "שא! שא! דער רבי געהט!" דאס איז עפעס אזא מין ליעדעל וואס איז באריהמט צוליעב איהרע שמוציגע און אידיאטישע נבול פה. א ליעדעל וועלכע מ'דארף זיך שעהמען צו זינגען אין אירגענד וועלכען אנשטענדיגען הויז. דאך געהט נישט אוועק א יין חופה־הוליאנקע אז די "דזשעס־בענד" זאל עס ניט שפיעלען און די מחותנים זאלען דארט ניט זינגען אט דאס שמוציגע ליעדעל.

"אז אך און וועה וואס מ'האט דא געמאכט פון אונזער שול! די היפאקריטען דענקען אז זייא וועלען אריין נארען גאט אין זייערע שוהלען מיט דעם וואס זיי וועלען פאר דעם "אתנן" קויפען א שעהנעם עלעקטרישען לאמפ פאר דער שוהל. זיי, די אונוויסענדע, וויסען ניט' אז גאט האט שוין געזעהן שעהנערע לאמפען! די מנורה אין בית המקדש איז געווען פון זהב טהור, און דאך וויל אידען האבען זיך ניט אנשטענדיג אויפגעפיהרט האט גאט פון דארט גלייך ארויסגעמופט...

"אמאהל פלעגט מען אין מקום קרוש טאנצען מיט א ספר תורה, און דא מיט ווייבלעך און מיידליך. אמאל האט מען קיין טיקעטס באדארפט גאט אנצובעטען, און דא ווען עס דאווענט נור איינער וועמעס עלטער זיידע איז געווען א חזן לאזט מען שוין אהן טיקעטס ניט אריין. דארט איז א בעל תפילה געווען א איד מיט בארד און פאות, און האט געדאווענט מיט הארץ וויסענדיג פירוש המלות, און דא זיינען די "דזשאבערס" (די וואס מאכען ר"ה וי"כ דאס דאווענען פאר א דזשאב, א גאנץ יאהר זיינען זיי וואדעוויל אקטיארען) מחללי שבת ואוכלי טרפות".

ס'איז א ביטערע פיל אבער לײדער א טרויעריגער אמת, אהן וועלכע פירושים.

ווען ישוע המשיח איז געקומען אין בית המקדש און האט דארט געפונען געלד־וועקסלער און קרעמער מיט פערשיעדענע געגענשטענדע ווי שאף, טויבען, און אקסען וואס אידען האבען באדארפט פאר קרבנות, האט זיי ישוע המשיח מיט א בייטש פון דארט ארויס געטריבען און זיי געזאגט: "עס איז געשריבען, מיין הויז זאל גערופען ווערען א בית תפילה און איהר מאכט דאס א הייל פון אויסוואורף. טאקע דערפאר וויל ישוע המשיח האט זייא געשטערט יענעם מסחור האבען זיי איהם טאקע אנגעהויבען צו האסען און צו פארפאלגען. אוי ווי נויטיג דארפען אידען היינט ישוע המשיח זאל אריין קומען אין די סענטערס ווי אויך אין די שוהלען, און פון דארט ארויסטרייבען זאכען וואס פעראונהייליגען און פעראונרייניגען גאטס נאמען! יוי נויטיג דארפען אידען אויך היינט ישוע המשיח זאל אריין אין זייערע הערצער און דארט רייניגען און שאפען א מקדש פאר גאט ב"ה!

עס איז מערקווירדיג' אז ניט נור דא אין אמעריקא וואו אידען האבען גענוג געלד מיט צו מאכען די מאדעס, נייערט אויך אין יוראפ ווא דער דלות פישטשעט אין די ווינקעלעך, יא, אויך דארט פיהרען זיך אידען אויף זעהר ניט לויבענס־ווערטה. מ'קען זיך לייכט פארשטעלען ווי ווייט די פערדארבענהייט האט דארט דערגרייכט, אז די רבנים האבען זיך ענדליך ארומגעזעהן אז מ'דארף בעקעמפפען די פריצות פון די אידישע פרויען און מיידליך וועלכע באנוצען זיך מיט דער אויסגעלאסענער מאדע פון קליידונג.

די רבנים אין ווארשוי האבען ארויסגעגעבען א מודעה, אז זייא וועלען נישט מסדר קידושין זיין דארט ווא פרויען וועלען זיין דעקאלטירט מיט נאקעטע ארעמס און ענטבלויזטע הערצער.

די קשיה איז אייגענטליך, פארוואס ווארפט זיך ניט א קריסטליך מיידל אין די אויגען מיט אזאלכע פערשיעדענע אויפגעריסענע מארעס ווי די אידישע פרויען טהון דארט אין פוילען, וואס א ניגער וואלט באדארפט רויט צו ווערען פאר חרפה דאס צו זעהן? און פארוואס זעהט מען ניט אין די קירכען וואו די אמת'ע קריסטען קומען זיך צוזאם אזא פארלעצונג נעגען גאט ווי אין אויבען דערמאנטע שולען?

די אנטווארט איז: דארט איז פאראן די לעהרע און די אמונה פון ישוע המשיח וועלכעם פיהרט זיי אין דרך הישר והאמת; אט די גוטע קריסטען וואלטען אידען באדארפט זיך אלס ביישפיעל צו נעמען און אויך גלויבען אין ישוע המשיח אזוי ווי זיי טהון וויל "כה אמר ד'". דאמאלס וואלטען אידען ערשט געווארען ישראלים באמת ובתמים.

אין יוחנן א. לעזען מיר: ווען נתנאל איז געקומען צו ישוע, האט דער משיח אויף איהם געזאגט "אט דאס איז אן אמת'ער בן ישראל אין וועלכען ס'איז קיין פאלשקייט פארהאן".

ווען איינער גלויבט אין ישוע המשיח ליגען נישט אין זינען סענטערס מיט קארטען און שולען מיט טענץ, נייערט צו טהון גאט'ס רצון צו פערברייטען און צו באלעהרען גאט'ס חסדים מיט אונז מענשען' מיט דעם וואס ער האט אונז געגעבען דעם הייליגען משיח אז מיר זאלען דורך איהם קענען האבען כפרות עונות; ווערען קינדער גאטעס און מקרב זיין דיא גאולה ופדות ישראל. און אט דאס טהון טאקע די מיסיאנערען די שליחים פון ישוע המשיח. ווען כל ישראל זאל דאס טהון, וואלט עס אזא געוואלטיגען רושם געמאכט אין דער גוי'אישער וועלט, אז אלע וואלטען געווארען קריסטען, אלע וואלטען אונז געליעבט און צום גלות וואלט במילא געקומען א סוף און אן עק.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

אני הוא הרעה הטוב יוחנן 10-11

רועה ישראל

והקמותי עליהם רעה אחד יחזקאל לד 23

א מאנאט'ס בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח

Subscription Price
50 cents a Year

Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

DECEMBER, 1924
VOL. VI. No. 4

א מאדנער יובילעאום

לכבוד דעם וואס די פידזשו אינזלען איינוואוינער האבען זיך אויסגעמענשעלט און זיינען פערוואנדעלט געווארען פון קאניבאליסטען, מענשען-פרעסער, צו ציוויליזירטע מענשען, וועט איצט געפייערט ווערען דער 50 יעהריגער יובילעאום אין דער גאנצער ציוויליזירטער וועלט.

די ווילדע איינוואוינער פון יענע אינזלען זיינען ביז מיט 50 יאהר צוריק בעשטאנען פון מענשען-פרעסערישע באפעלקערונג. וואו זיי האבען נור געקענט באקומען עפעס א ווייסען מענש' האבען זיי פון איהם געמאכט א סעודה . .

זייא פלעגען אויך צו פראקטיצירען געצען־דיענסט און צו זייערע געטער מקריב זיין מענשליכע קרבנות.

ווען זייער א הויפט פיהרער איז געשטארבען האבען זיי זיך נוהג געווען איהם מיט־צוגעבען א פאר ווייבער אויף יענער וועלט. קורץ, זיי זיינען געוועזען אויף א זעהר טיעף געזונקענעם מעמד, עד אין לספר.

די פאליטישע וועלט האט זיך אבער אנגעהויבען צו פעראינטערעסירען מיט יענע ווילדע בריאים און מ'האט פראבירט אהין צו שיקען עקספעדיציעס וועלכע האבען פערזוכט צו צווינגען יענע ווילדע שבטים צו פערלאזען זייערע שלעכטע וועגען. עס האט אבער ניט געהאלפען.

אויף איינמאל האבען קריסטליכע מיסיאנערען אנגעהויבען אהין צו קומען און האבען צו זיי געדרש'ענט דעם לעבעדיגען גאט וואס האט געשיקט דעם הייליגען משיח אויף דער וועלט, כדי ער זאל אויף זיך נעמען די זינד פון יעדען מענש וואס וועט נור גלויבען אין איהם, און דורך דער אמונה, איהם ברינגען תחת כנפי השכינה.

איינינע פון יענע מיסיאנערען זיינען טאקע קיינמאל ניט מעהר צוריק געקומען. דאס האט אבער ניט ענטמוטהיגט אנדערע פון אהין צו געהן, נייערט תיכף ומיד זיינען אנדערע תלמידים פון ישוע המשיח אהין געגאנגען און ווידער גע'דרש'ענט צו זייא דעם אמת פון ישוע המשיח. אזוי לאנג האבען די גאטעס-פירכטיגע מיסיאנערען מקריב געווען זייער לעבען פאר'ן אמת, ביז גאט האט זיי געבענשט אין זייער שליחות און האבען זוכה געווען צו זעהן פיעלע טויזענדע פון דיא "פידזשו איילאנדער" זיך קעהרען צו גאט פון אברהם יצחק ויעקב דורך ישוע המשיח.

עס איז באמת געווען א גרויס וואונדער אין דער גאנצער וועלט. כאטש די מיסיאנערען האבען זיך אויפגעאפפערט צוליעב דעם אמת אויך אין אנדערע מדינות ווי צ. ב. ש. אין אפריקא, אינדיא א. ד. ג. און האבען איבעראל דורך דעם כח פון ישוע המשיח באקעהרט די ווילדע שבטים צו דעם בורא עולם: דאך איז זייער ארבייט אין די "פידזשו איילאנדס" פיעל מ ע ה ר בעוואונדערט געווארען ווי אין אלע אנדערע מקומות, ווייל די ווילדקייט פון די "פידזשואיסטען" איז געווען אומבעשרייבאר.

דער געוויסער נאטור-פארשער "דארווין" האט אמאל בעזוכט יענע אינזלען איידער די מיסיאנערען זיינען אהין געגאנגען, און דאן איז ער ווידער דארט געווען נאך דעם ווי די מיסיאנערען האבען דארט געארבייט, און ער האט זיך נישט געקענט גענוג חידוש'ן איבער דער וואונדערבארער ענדערונג וועלכע איז געקומען אין יענע פינסטערע מקומות דורך די טהעטיגקייט פון די פיאנירען די גאטעספירכטיגע מיסיאנערען.

מר' דארווין האט אליין געזאגט: אז כאטש ער האט געגלויבט אין נאטירליכע ענטוויקלונג, דאך איז די פארגרעבטע אייגענשאפט פון די פידזשואיסטען אזוי משונה'דיג געווען אז קיין נאטור-קראפט האט ווען־עס-איז געקענט די ענטוויקלונג אין זיי שאפען. ער האט דארום עפענטליך אנערקענט אז דאס איז געווען איין אויסערארענטליכער כח, העכער פון דער נאטור, וואס האט דאס געקאנט אקאמפליצירען, נעמליך, דאס דרש'ענען פון די מיסיאנערען וועגען א לעבעדיגען משיח.

איצטער זיינען אויך דארט פאראן אפאר מנינים אידען וועלכע געניסען דאס גוטע וואס די מיסיאנערען האבען פראדוצירט. למשל אין דער שטאדט "סואוואה" איז א היבשע אידישע געמיינדע פאראנען, כמעט אלע זיינען גיט אב, מאכען גיטע ביזנעס, ניט וויסענדיג ווער עס האט פאר זיי דעם דארנדיגען וועג אויסגעטרעטען, צו געברייט, און פארבערייט אן ארט ווא צו לעבען בשלום ובשלוה.

עס איז כמעט אזוי געווען אין אלע לענדער וואו גוים האבען צופאר געדיענט עבודה זרה און אידען וואלטען דארט קיינמאל ניט געקענט לעבען צווישען אזאלכע פינסטערלינגע. אבער די שליחים פון ישוע המשיח האבען יענע גוים פארענדערט און פארעדעלט. כאטש ניט אלע גוים זיינען געווארען גוטע קריסטען, דאך האט דער גייסט פון ו'ת המשיח גוט דורכגעדרונגען כמעט אלע באפעלקערונגען פון די ציוויליזירטע לענדער און געשאפען א מקום מנוחה פאר אונזער פיעל געפלאגטער אידישער נאציאן. אפילו דאס ביבלישע ענגלאנד איז אויך געווען אמאל רויה, ווילד, פערדארבען און געצען־דיענעריש, ביז מיסיאנערן האבען זיי אויסגעמענשעלט מיט דער בשורה טובה פון ישוע המשיח און איצט לעבען דארט אידען גליקליך און פריי. אט־א-דאס מיינט דער מקונן (ירמיה) וואס ער זאגט אין מגילת איכה: "רוח אפינו משיח ד' .. אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים". (איכה ד)

אידען האבען זיך פרובירט צו וועהרען פון די בייזע געצענדיענער. מ'האט געטראכט עצות, שפעקולירט און געטראכט אלערליי מיטלען זיי בייצוקומען, גארניט האט אבער געהאלפען, נור די עובדא פון דיא מיסיאנערן דורך דעם כח פון משיח האט געקענט דארט דיעזע ענדערונג אריין ברינגען. עס איז בוכשטעבליך מקוים געווארען וואס ישעיה הנביא זאגט אין קאפ. ט: "העם ההולכים בחשך ראו אור גדול . . . כי ילד ילד לנו בן נתן לנו . . . ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום".

אפילו נאך היינט קען מען זעהן ווי דער גרויסער כח פון ישוע המשיח האלט צוריק פארברעכענס און ווילדקייט איבעראל אין דער וועלט. און ווא עס געהט נאך אן פארברעכען און ווילדקייט, איז עס נור דארום ווייל שלעכטע כחות שטערען דארט אריין צו ברינגען דאס אור המשיח. גאט'ס פלאן איז אבער אז ישוע'ס כח זאל איבעראל דאמינירען אזוי ווי עס הייסט אין תהלים ב, גאט זאגט צום משיח: "שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ".

אונזער פרעזידענט האט ניט לאנג צוריק געזאגט אין א רעדע איבער דער סטעטשו פון מעטהאדיסטישען בישאף פרענצים אסבורי די פאלגענדע ווערטער:

"אונזער רעגירונג איז בעגרינדעט אויף רעליגיאן. פון דער דאזיגער קוואל שעפען מיר אונזער גרויסע אכטונג צום אמת און גערעכטיגקייט...די רע־

Entered as second class matter April 14, 1922 at the Post Office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.